

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Mersine Vigopoulou

Din
Cetatea lui Tu
în
Cetatea Cerului

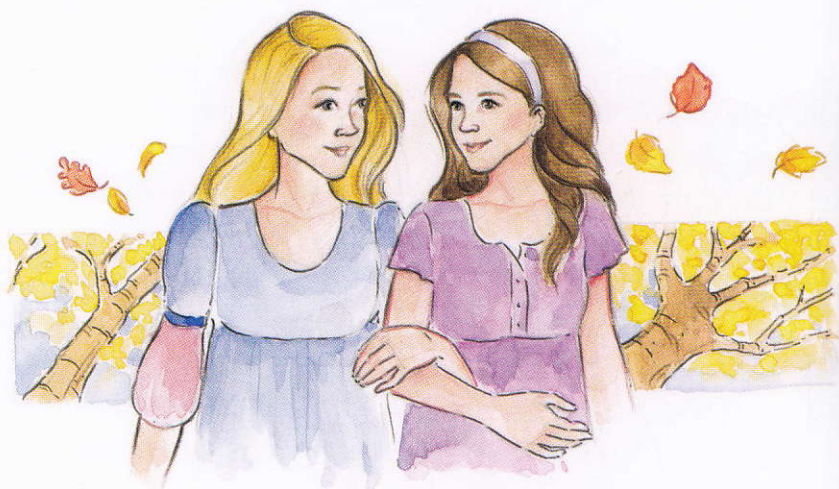
Traducere din limba greacă de
Ilioniu Georgeta-Mariana

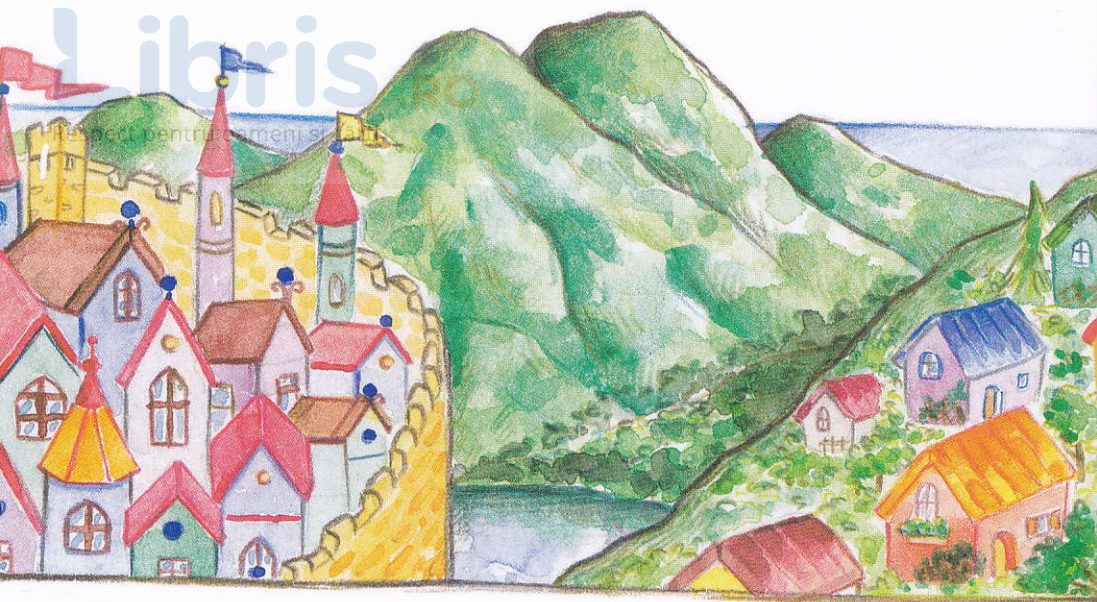

EDITURA EGYMENITA
2013

Cuprins

Cuvânt înainte	8
Din Cetatea lui Eu în Cetatea lui Tu	10
Tainele cerului	14
Un bătrân părinte tâmplar	18
Prima treaptă	26
Toate se cultivă	31
Alungă plictiseala	37
Hotărârea cea mare	43
Primele viclenii ale zeiței <i>Mândria</i>	48
Treapta cu tâlc	54
Smerenia nu se împrumută, ci se cultivă	60
Din împărăteasă... sclavă	65
O iubire nobilă te face de neam nobil	70
Vestea cea bună deschide porțile cerului	77
Iubirea lui Dumnezeu nu are margini	84

Din Cetatea lui Eu în Cetatea lui Tu

A fost odată o cetate mare înconjurată de ziduri foarte înalte căreia i se spunea **Cetatea lui Eu**. Acolo se afla un palat strălucitor din cristale de gheață în care locuia împărăteasa cetății. Ea era atât de egoistă și arogantă, încât toți slujitorii ei o numeau *Mândria*, adorând-o ca pe o zeiță.

Mâniosul era un copil al acestei cetăți, încăpățânat și egoist ca toți ceilalți locuitori. Într-una dintre zile el cunoaște o fetiță plină de bucurie pe nume *Seninătate*, față de care își deschide inima, destăinuindu-i cât de bun este el și cum mereu alții sunt de vină atunci când se ceartă cu prietenii la joacă. *Seninătate* îl ascultă cu atenție și îl invită să cunoască și cetatea ei, a lui **Tu**.

Ideea de a deveni un mic cercetător l-a entuziasmat pe *Mâniosul*, dar nu vă imaginați că a fost simplu să găsească acest loc necunoscut. Călătoria sa a fost o mare aventură din care a învățat multe lucruri. A întâlnit, spre folosul lui, un bătrân înțelept care stătea într-o peșteră în pustie. Cu ajutorul sfaturilor și a îndrumărilor lui a reușit în cele din urmă să intre în **Cetatea lui Tu**. Acolo a fost întâmpinat de frumusețea și bunătatea oamenilor ei, a găsit-o pe prietena lui, *Seninătate*, și prin ea i-a cunoscut pe toți ceilalți prieteni de joacă ai ei. Astfel, de la o zi la alta, viața lui s-a schimbat și a învățat ce înseamnă adevărata iubire. Stăpâna acestei cetăți se numea *Smerenia*; ea era o învățătoare plină de înțelegere. În timpul lecțiilor și drumețiilor pe care le făcea cu copiii, ea îi învăța să aibă și credință în Dumnezeu, să-I vorbească Lui chiar dacă El e nevăzut.

Atât de bine petrecuse *Mâniosul* în **Cetatea lui Tu**, încât nu-l lăsa inima să plece. Însă în tot acest timp l-a însoțit mereu dorința ca tot ceea ce aflase și învățase acolo să împărtășească și compatrioților lui. Astfel într-o zi ia hotărârea de a se întoarce în cetatea sa natală. Aici este primit cu onoruri ca un mare erou. Auzindu-l, însă, vorbind despre un Dumnezeu nevăzut Care ne ocrotește cu nesfârșită dragoste și grijă, locuitorii cetății s-au năpustit asupra *Mâniosului* cerând pedepsirea lui. *Zeița Mândria*, plină de furie, l-a aruncat mai întâi în închisoare și apoi l-a exilat în afara zidurilor cetății, ca astfel să-și găsească liniștea.

Cu toate că a fost alungat și persecutat, el nu a încetat să vorbească cu dragoste despre **Cetatea lui Tu** și despre oamenii acesteia. Cu timpul mulți compatrioți au început să-l creadă și au rămas cu el până într-o zi când s-au hotărât să părăsească de tot **Cetatea lui Eu** și să meargă cu *Mâniosul* în **Cetatea lui Tu**, ca să locuiască definitiv acolo. Între aceștia erau și mama lui, *Slava deșartă*, fratele cel mare, *Trufașul*, și surioara sa, *Ambiția*. Locuitorii cetății i-au primit cu atâta bucurie, încât nu știau ce să mai facă pentru ca

noii-veniți să se simtă cât mai bine. Așa au pus un nou început vieții lor în acel binecuvântat loc.

Din nefericire însă unii n-au reușit să-și scoată **Eu** din inima lor și să-l înlocuiască cu **Tu**. Aceștia au motivat că simt nostalgia vechii lor cetăți și au decis să se întoarcă acasă. De atunci au început și

Libris.ro
Respect pentru oamenii și cărți

călătoriile între cele două cetăți, călătorii care durează până astăzi. Ți se face milă de ei, sărmanii călători, care, aflându-se într-o cetate, o doresc apoi pe cealaltă și tot așa. Printre aceștia se afla și tatăl *Mâniosului*, al cărui suflet nu avea nicăieri odihnă, tot plecând și revenind.

Tainele cerului

In Cetatea lui Tu zilele se scurgeau liniștit pentru cei rămași în cele din urmă acolo. Oamenii mari se ocupau fiecare de treburile lor, iar copiii, de îndată ce-și terminau lecțiile, se jucau cu drag unul cu altul, fără bătaie și certuri. Smerenia și mama ei, doamna Discernământ, stăteau mereu lângă ei și-i sfătuiu cu dragoste, ajutându-i la orice aveau nevoie. Este adevărat însă că unele defecte ale locuitorilor din **Cetatea lui Eu** le-au făcut uneori viața dificilă celor din **Cetatea lui Tu**. Mâniosului, de exemplu, nu cumva să-i fi spus să facă vreo treabă, că ar fi găsit

mereu motive să scape de ea, în timp ce la joacă era primul. Din fericire, fratele lui *Seninătate*, *Mărinimosul*, avea întotdeauna buna dispoziție de a-l ajuta să-și termine treaba.

Seninătate era și ea învățată să se trezească dis-de-dimineată; ieșea în curte să hrănească găinile și să curețe prin grădină. Într-o zi îi chemă pe prietenii ei, rugându-i s-o ajute pe *Smerenia*, care începuse să aranjeze florile din grădiniță. I-a servit cu biscuiți și suc răcoritor de vișine, apoi i-a întrebat ce noutăți au, după care au mers împreună să lucreze în grădină.

– *Mâniosule*, băiatul meu voinic, ajută-mă, te rog, să plantez acești arbuști. *Seninătate*, adună, te rog, frunzele în căruță, iar tu, *Ambiție*, draga mea, poți să rupi câteva flori din grădină? Vreau să i le trimit mamei tale.

Copiii nu s-au împotrivit niciodată *Smereniei*, căci mereu le-a vorbit frumos. Lucrând împreună cu ea, ei au început încet, încet să-i destăinuiească neliniștile și problemele lor.

– *Smerenie*, când voi crește mare îmi doresc să merg și să cunosc și alte țări mai îndepărtate, îi zise *Ambiția*, legând buchetul. Vreau să cunosc cultura acelor popoare și să aflu ce se întâmplă în lume. Cu cât trece timpul chiar și **Cetatea lui Tu** mi se pare mică! Nu mai încap în ea.

Smerenia o ascultă și zâmbind îi zise:

– Și dacă te vei plimba prin toată lumea și dacă ai vizita toate țările, fetița mea, mulțumită tot nu vei fi.

– Dimpotrivă, zise *Mâniosul*, eu de aici nu mă mișc. În orice țară ai merge trebuie să înveți și limba pe care o vorbesc oamenii de acolo, pentru că altfel nu te poți înțelege. Asta înseamnă studiu și iar studiu și nu mai suport.

– Ah, copii, le zise *Smerenia* suspinând, dacă ați ști care sunt tainele cerului, toată lumea ar fi a voastră! Ați fi mai fericiți chiar și dacă ați trăi cu mai puține lucruri și chiar dacă ați face mai puține călătorii.

- Tainele cerului! Iată ceva ce nu cunosc și care mă fascinează chiar și numai ca idee, exclamă *Ambiția*. Spune-mi, cum pot să le aflu?

Fratele ei înclină dezamăgit capul.

- Acestea trebuie studiate!... Cerul are atâtea planete... Dacă tainele fiecărei planete sunt scrise într-o carte, câte volume ar trebui să cercetăm ca să le aflăm?

Respect – Nu cumva aceste taine nu se găsesc doar în planete? Nu cumva nu e destul ca să citim toată înțelepciunea oamenilor, ci este nevoie și de cineva care să ne ajute să descoperim și o altă viață?

- Ah, mi se pare că le încurci cam mult, zise *Ambiția*, pierzându-și răbdarea.

- Da, aveți dreptate... Să o spunem mai simplu. Dacă veți gusta din pâinea cea dulce a *Virtuții*, atunci vi se vor descoperi toate tainele cerului, îi lămuri *Smerenia*.

Ambiția se entuziasmă.

- Dacă îmi spui unde stă *Virtutea*, voi merge acum imediat!

- Căsuța ei se află în afara cetății, deasupra unei moviște. Acolo ea frământă o pâine dulce și lumea vine ca s-o guste.

- De vreme ce este atât de aproape, să mergem chiar acum.

- Așteaptă! strigă *Mâniosul*. Dacă tainele cerului pot fi aflate doar mâncând pâine dulce, atunci nu pot pierde o astfel de ocazie... Vin și eu cu tine!

Seninătate le împărtăși și ea entuziasmul și le promise că a doua zi dimineață îi va duce acolo. *Smerenia* îi conduse până la poartă și îi binecuvântă.

- Mergeți cu bine! Dumnezeu să fie cu voi! Vă aștept cu nerăbdare să-mi spuneți impresiile voastre.

Îi sărută cu dragoste și astfel copiii plecară bucuroși.

